

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felolós szerkesztő és kiadó-laptulajdonos Szilágyi György. →←	Egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor. Nyilttér soronkint 40 fillér.
<p>Vidéki ujságírás.</p> <p>A vidéki ujságíró és ujság helyzete lényegesen elüt a fővárosiétól. A fővárosi ujságíró magasabb nézőpontból foghatja föl hivatását, mert nem él azon személyek között, kikkel tolla foglalkozik. Mert mi kára vagy baja lehet abból, ha szigorú kritikát mond a kormány tagjairól, a főkapitányról, a főpolgármesterről, vagy akár milyen országos potentátról? A privát életben a legkritikább esetben van csak érintkezése a főváros, vagy az ország uraival és így nem kell tartania attól, hogy a kávéházából, a kaszinóból, vagy a társaságából kinézik. Még kevésbé kell attól tartania, hogy eltoloncolják, ahogy a legutóbb is két vidéki ujságíróval történt. Ezzel nem akarjuk e két ujságíró ügyét menteni, miután az ügyüket behatóan nem ismerjük. Csak azt akarjuk ezzel kidomborítani, hogy a vidéki ujságírónak ezerszerre több személyi tekintettel kell lennie, amikor az ujságot írja, ha nem akarja magát városában lehetetlenné tenni és boldogulni kíván. Szólj igazat és betörök a</p>	<p>fejed. Ezt a közmondást mintha a vidéki ujságíróra csinálták volna. Aki becsületos ujságíró és hivatásának nemességét átérzi, aki harcosa az igazságnak, az nagyon sokszor nem lehet tekintettel személyekre, mert épen a közérdek, amelynek szolgálatában áll, követeli meg, hogy bizonyos személyeknek nem tetsző eseményeket, vagy kommentárokat írjon meg. Kislelkű, rövidlátó ember az, aki emiatt fordul az ujságírás és az ujságíró ellen, aki ilyen esetekben nem egyéb, mint az itélő közvélemény végrehajtó közege. Hiszen épen abban áll az ujságírás közszükségletet kielégítő, magasztos hivatása, hogy ellenőrizze a társadalom vezetésére hivatott emberek működését és azt érdeme szerint dicsérje vagy rosszalja. Gondoljuk csak meg, hogy micsoda elfajult viszonyok kapnának lábra a vármegyénél, a városnál, közintézményeinknél és a társadalomban, ha itt nem lenne őrző cherubként a közvélemény ítélőszéke, a vidéki és a fővárosi sajtó. Ezért képezi alkotmányos életünknek egyik alapvető momentumát a sajtószabadság, ame-</p>	<p>lyet a szabadságnak minden igaz barátja védelmez. dacára annak, hogy itt is, ott is merülnek fel visszaélések a sajtó terén. — De ezeket a visszaéléseket nem szabad kivételes szigorral elbírálni, mert hiszen gyarló emberi intézmény a sajtó is. Minden országnak és minden város közönségének olyan sajtója van, amelyet megérdemel. Ez az egész világon elismert igazság.</p> <p>Gondolják meg ezt a mi ellenségeink és mindazok, akik bármi okból is neheztelnek az ujságíróra. Amikor mi a közérdeket védelmezzük, akkor nem lehetünk tekintettel minden irányban, mert hiszen ha mindenkit csak dicsérni fogunk, ha minden rosszat, károkat és szennyest elhallgatunk, akkor mindenki tudni fogja rólkunk, hogy csak dicséretekből és hazugságokból élünk s a lapokat a kutya se fogja elolvasni.</p> <p>Igazmondással a sajtó sohasem üt sebet a társadalom testén. Valamint a büntetőbiróság nem árt a társadalomnak büntető ítéleteivel. A sajtó hatalmával való visszaélésnek legszigorubb bírái a tisztességes ujságírók, akik lsten-</p>

TÁRCA.

Küzdelem a nőért.

Színhely a szép és válófélben levő asszony fogadó szobája. Személyek: a férj, illetőleg az az ember, akit még nem választottak el az asszonytól és a vőlegény, illetőleg az a valaki, aki a válás kimondása után a szép asszonyt feleségül veszi. ▲ helyzet, amint az később kiderül, kőmikusnak tetszik, de azért, vagy talán épen azért véresen komoly.

A férj: Csak jöjjön be édes barátom. Nem vehetünk semmit az egymás szemére. Mert amilyen jogon Ön megütődik azon, hogy én még itt vagyok, ugyanazon jogon tehetek én szemrehányást Önnek, amiért már itt van.

A vőlegény: Én önagságát feleségül veszem.

A férj: Én pedig önagságát feleségül vettem és minthogy a törvény még nem választott szét minket egymástól, önagsága ebben a pillanatban még a feleségem. Érti? Az én feleségem.

A vőlegény: Csak nem akarja velem elhitetni, hogy ön most, mint férj van itt, még pedig azért, hogy a feleségét meg látogassa?

A férj! Nem, ezt nem akarom önnel elhitetni. Az, aki most eljött, Kádár Imre államvasuti gépészmérnök és nincsen más célja, mint hogy tiszteletét tegye Kádár Imréné urasszonynál. Egyébként nem tudom, micsoda jogon kérdezi ezt tőlem?

A vőlegény: Szívesen megmondom. Mint Szatmári Erzsébet urasszony leendő férje.

A férj: Igazán komikus, hogy épen rám féltékenykedik. Hiszen ha Erzsébet velem akarná megcsalni önt, akkor talán el sem válnék tőlem.

A vőlegény: De...

A férj: Nem uram, az ilyen szerepesere nem izgatja a nőket. A modern férj és a modern szerető körülbelül egyforma szerepet játszik a mai asszony szerelmi életében, a szerepek fölcserélésére tehát igazán nincs szükség.

A vőlegény: Az asszonynak talán nincs szüksége rá, a férfinak azonban nem lehet mindegy, hogy az agancsokat maga viseli-e, vagy pedig mással viselteti.

A férj: Aki nem akar agancsot viselni az egyszerűen nem házasodik meg. Aki pedig megházasodik, az megelégszik az azal, hogy az agancsot kellő méltósággal viseli.

A vőlegény: Hát ha ön az agancsot a házasság szükséges járulékának tekinti, miért indította meg a válópört?

A férj: Erre a kérdésre hába felelnék

önnek. A válasz, amit adnom kell, olyan különös, olyan bihetetlen, hogy ön akaratlanul is kételkedőék benne.

A vőlegény: Vagyok annyira uri ember, hogy e kételkedésem sem fog megletszani rajtam.

A férj: Köszönöm, ez nekem elég. Hát akkor megmondom, hogy én a válópörrel vissza akarom hódítani a feleségemet.

A vőlegény: Megőrült?

A férj: Amennyiben a szerelmet örültségnek lehet nevezni, csakugyan megőrültem. Mert én, édes diadalmas utódom, szerelmes vagyok. Szerelmes az örültségig. És tudja kit szeretek? A feleségemet szeretem. Azt a nőt, akiből én elválok és akit ön feleségül akar venni.

A vőlegény: És feleségül is veszem. Az ön eszeveszett szerelme nem lehet akadály a mi házasságunknak.

A férj: Füttyölök a házasságára. Nekem a szerelmem kell, nekem az asszony kell. Az imádott asszony.

A vőlegény: De hiszen épen azt nem kapja meg. Hiszen ha az asszony szeretné ön, akkor nem esalta volna meg. Már pedig megcsalta. Ön a saját szemével győződött meg a csalásról.

A férj: Nem szükséges föllevenitenie a régi emlékeket. Mindenre emékszem. Tudom, hogy megcsalt, tudom, hogy magával csalt meg. És ezzel lehetetlenné

nek hála, még a tulnyomónál is nagyobb többségben vannak Magyarországon. Ezért elfogult és rosszmájú ember az, aki a magyar sajtót néhány beestelen tagjával azonosítja.

A közönség érdeke, hogy mi irjunk a közpályán szereplő egyénekről és a közönséget érdeklő eseményekről. Tettük ez a múltban és tenni fogjuk a jövőben, bárhogy okádják is ránk a tüzet a sajtó ellenségei.

KRÓNKA.

Jegyzetek a Rokkant mulatsághoz.

Az öreg Farkas bácsi utközben helyesen elmélkedik:

Hej urak, olyan az élet, mint a Tarnócára való kirándulás. Az ember felkapaszkodik a kocsira, aztán azt mondja, hogy: gyi ne! Mennek a lovak, forog a kerék, viszi az embert a kocsit. Persze az út nem mindig egyforma. Egy jó része homokos, lassan vándorunk előre, (pedig a Villám nem igen panaszkodhatik a kocsijára) egy kis homokot is nyel az ember, de aztán erdőbe ér, virágok illata, levelek susogása, madárdal feledtetni, hogy az út egy része nem volt kellemes... Tanuljunk ebből urak: a legszegényebb ember sem kocsizik mindig homokban.

Meg kell hagyni, hogy Farkas uramnak nem csak a lova, de a philosophiája is jó. Ilyképpen szerencsésen meg is érkezünk Tarnócára, ahol a Rokkant Egyesület gyártott egy nyárra éppen elégséges vidámságot.

Nézzünk körül... A tekepályán halálra kész harcosok izgalmas küzdelme sejteti, hogy ma a babáknak lesz mit szenvedni. Udvariisan kérek öt jegyet és dobás után összefoglalom az eredményt: a tekézés művészete nem csak abból áll, hogy az ember a golyóval elpiszkítja a kezét, hanem főleg abból, hogy az ne dobjon, aki

nem tud. Az állagató gyerek megvető hanyagsággal sodorja cigarettáját és látom, hogy engem nem favorizál.

Olyan teret keresek, melyen egy kissé jobban otthon vagyok. Előkészítem magam a szépségversenyre, Ez természetesen nem annyit jelent, hogy tükör elé állok és igazgatni kezdem a nyakkendőmet és megelégedett pillantásokat váltok enmagammal. Nem. Leülök egy asztalhoz és szemléldöm. Vajjon kire is szavazok? Hogy teljes önzetlenséggel, sőt tárgyilagosan ítélhessek: rendelék egy pohár sört és egy adag sonkát. Régi dolog, hogy éhes és szomjas ember kritikája mit sem ér. Az tudán kívül befolyásolt. Éhes és szomjas, ergo szociális forradalmak fátvált huznak szeméi elé. Látni való, hogy elég komolysággal igyekeztem magam előtt tisztázni azt, vajjon ki is a legszebb leány a jelenlevők között. Egy félórai szemléldés után fagyaltozni mentem, ehhez persze nem sok kommentár kell: nem csak az éhes és szomjas ember befolyásolt, de az is, kinek melege van... Aztán egy képes lapot vettem, melyre a barcsi templom van lefotografálva és nagy lelkesen irtam válakihez: „Szépségverseny előtt szivszorongva várja a gárda. Persze nem hiszi. Bizonyosságul küldök egy templomot, küldenek Istent is, de nem áll módomban.” Buzgólkodásom céltalan volt. Nem sokára jelentették, hogy a szépségverseny elmarad. „Minek a tiszta buzát rostára önteni?” mondták az intézők és szaladtak vissza a tekepályára, ahol a tarnócai 14-et már reával fogadták.

Szalad az idő. A homály egy egy lebbenéssel mindig közelebb jön, bucsuzóban a nap, vérvörös arcát szeliden fordítja felénk, sudár nyárfák kecses bókolását fogadja, aztán fáradtan hanyatlik alá.

Jókedvű lányok, legények táncrea perdülnek, huzza a banda, vig zene mellett köszöntjük az estét. Mulatunk...

És amint elnézem ezt a kis csoportot, képzeletem egy megható képet rajzol elém: sok szegény, megtépett, megrokkant gyenge tehetetlen, amint hálával köszönti a jókedvű embert, kiknek ebben a fény-

űző, koldus világban maradt még egy pillanatuk, egy gondolatuk a jótékonyaság részére és hallom a zsolozsmát, szent, dicsőséres éneket, mely ezek szívének hálájából fakad...

Lám: a fantázia is csak azért van, hogy megszegyenítse az embert!

**

A jól sikerült mulatságon felülfizettek: gr. Széchenyi Frigyes 10 K, gr. Széchenyi Rezső 2.20 K, Nöthig József 2.40 K, Skergula Ferenc 2.40 K, Keglevich István 2.20 K, Dobay Sándor 2.20 K, Fuohs József 1.60 K, Peltzmann Adolf, Pelcer Vilmos, Harant Rezső, Krausz Dezső, Vajda Izsó 1.40—1.40 K, Mondschein Gyula, Milankovits János, Kunzerits Klementin, Dornner Pál, Pandur Imre, Somogyi N., Oberitter Adolf 1.20—1.20 K, Bogyó Károly 50 f, Fögler Miklós, Schlichter József, Gottlieb Béla, Kovács M., Bierer György, Klobucsár M., Bogyó József, Perl Lipót, Ländler Mór, Poppovits József, Geringer Károly, Fleischacker K. Steiner Ignác, Ungár N., dr. Kapolyi Vilmos, Kovacsits N. 40—40 f. Wicsner Ignác, Schweitzer, Laufer Béla, ifj. Fögler Miklós, Nöthig N., Steiner József, Fuchs Sándor, Rév Elek, Schwemmer N., Györi Imre, Frei Vilmosné, Zitter Géza, Lewin Samu, Neumann Alfréd, Löwinger Jenő, Hoffmann István, Schulhof Simon, Tausz Ödön, Spitzer N., Steurer N., Schlesinger Lajos, Rosenfeld Lajos, Szilványi N., Breuer Pál, Mandl E., Frank Ernő, Fried Lajos, Körmeny Károly, N. N., N. N., N. N. 20—20 fillér. Összes bevétel: Belépődíjakból 99.40 K. Felülfizetésekből 52.30 K. Tekeverseny bevétele 64.60 K. Confetti és virágok 44.24 K. Hoffmann Lenke ajánléka, egy ernyő kisorsolása 7.26 K. Breuer Jakab-féle casetta kisorsolásából 4.20 K. Összesen 272 K.

H I R E K.

— **Villámcsapás.** Folyó hó 14-én délután a bolhói határban zabot kötözött Bicsár György bolhói lakos 11 éves József nevű fiát a villám agyonsújtotta. A villámcsapás erejétől a fiu mellett dolgozó asszony elszédült, azonban más baja nem történt.

tette a házasságunkat, de nem tette lehetővé a szerelmünket.

A vőlegény: Igazán kedves, hogy e két dolog között ilyen finoman tud disztinválni. Nálam látja, a házasság a szerelem és a szerelem a házasság.

A férj: Nem igaz. A házasság a társadalomnak tett concesszió, a szerelem pedig a szívnek, vérnek joga. A házasság társadalmi forma, a szerelem maga a gyönyörű, az eleven élet.

A vőlegény: Ön tehát mégis azt akarja, hogy szerepet eseréljünk. Szeretni akarja és arra számít, hogy én meg majd viselem az agancsokat. Nos hát ebből nem lesz semmi. Én nem vagyok az az ember, aki az agancsot kellő méltósággal tudja viselni.

A férj: Sohse tüzeljen édes uram. Én önnek nem is szántam az agancsos szerepét. Erzsit ön egyáltalán nem fogja feleségül venni.

A vőlegény: Szeretném látni, hogyan fogja ezt megakadályozni?

A férj: A lehető legegyszerűbb módon. Erzsivel kiadatam az ön utját. — Mehet, ahová akar. Hiszen még annyi házasság van, amelyet össze lehet törni és olyan kevés férj van, aki az összetört házasság romjaiból is elhurcolja azt a nőt, akit szeret.

A vőlegény: De én Erzsit...

A férj: Megtiltom, hogy azt a nőt, aki még mindig az ön nevével viseli, a keresztnevével említsé. Az a nő önnek Kádár

Imréné urasszony és az marad mindaddig, amíg a törvény e név viselése alól föl nem menti.

A vőlegény: Ha csak erről van szó, igazán nincs baj. Erre a terminusra, azt hiszem, nem sokáig kell várnom. Van nekem annyi protekcióm, hogy a válást már a jövő hónapban kimondassam.

A férj: Nagyon szép, amikor ilyen fiatal embernek, mint ön, olyan nagy protekciója van, de ez a protekció mégsem ér sokat például akkor, ha a valókeresetet, amelyet végre is én adtam be, ma vagy holnap, legkésőbb azonban holnapután visszavonom.

A vőlegény: Visszavonja?

A férj: Még nem tudom. Tudja, hogy én a formáságokkal nem sokat törődöm. Nekem a nő kell testestül lelkestül, de az, hogy milyen formák között birom, egészen mindegy. A szerelem csak szerelem. Olyan, mint a malomjátékban a kettős malom. Ha kinyitom, akkor is malom, ha becsukom, akkor is malom. Szerető és feleség? Olyan csekély a kettő között a különbség.

A vőlegény: És mégis azt akarja, hogy Erzsit, pardon: Kádár Imréné urasszony ne a felesége, hanem a szeretője legyen.

A férj: Abban a különös helyzetben, amelyben most én vagyok, az ilyesmi szinte lehetetlen. Csak nem folytathatom a feleségem ellen indított valókeresetet a szeretőm ellen. Ami különben nem is baj.

Elvégre ha vannak olyan emberek, akik nem riadnak vissza attól, hogy a szeretőjüket feleségül vegyék, akadt olyan ember is, aki nem bánja, hogy a szeretőjét már régebben feleségül vette.

A vőlegény: Ön úgy beszél, mint aki teljesen biztos a dolgában. Pedig meg történetik például az, hogy Erzsit, pardon: Szatmári Erzsit urasszony nem akarja önt sem férjül sem szeretőül.

A férj: Maga tudja, érzi legjobban, hogy ez nem fog megtörténni, nem történetik meg.

A vőlegény: De miért nem?

A férj: Mert szeret. Mert gyötrődik utánam, Mert álmatlan éjszakái voltak miattam.

A vőlegény: Álmatlan éjszakái?

A férj: Igen, álmatlan éjszakái. Amelyeken hideg kis kezét odaszoritotta a szívéhez és hallgatta a szívének zokogását. Mert a szív tud ám zokogni Mély, nagy fájdalommal, melynek különösen akkordjait csak kitapogatni lehet, de maghallani nem.

A vőlegény: Csak nem akarja mondani, hogy ön kitapogatta e bánatos akkordokat?

A férj: Nem, ezt nem akarom mondani. Én az ő szenvedését megéreztem, az álmatlan éjszakáit megálmodtam. És tudja, mit jelen ez?

A vőlegény: Tudom. Azt jelenti, hogy maga megőrült.

A férj: Azt jelenti, hogy az asszony

— **Elégett gabona.** Folyó hó 9-én Babócsa község határában egy dűlő ut mellett, melyen gabonát szállítottak, délelőtt 11 órakor a tarló kigyuladt s a nagy szárazság és szél következtében a földön összerakott gabona elégett, 74 korona értékben. A tüzet úgy lokalizálták, hogy zöld ágakkal verték el, különben tovább terjedt volna. A tűz valószínűleg eldobott gyufától keletkezett, azonban a tettes megállapítható nem volt.

— **A következő sorok** közlésére kérések fel bennünket: A Bács és Vidéke múlt heti számában „Boszorkányüldözés Bácsban” cím alatt megjelent közlemény tartalma valószínűleg annyiban felel meg, hogy a folyó hó 7-én dühöngő szélvész egy darab vásznat kapott fel Pichler Károly kékfestő udvarából, azt a harmadik szomszéd udvarába vitte, honnan azt Pichler inasa összeszedte s hazavitte. Egy szó sem igaz abból, mintha a nagyhid-utcaiak ezt boszorkánynak nézték, vagy pláne összeszurkálták volna, A vég vászon sértetlen került vissza és a derék kékfestőnek esze ágában sem volt senkit vászonrongálásért felelősségre vonni, még kevésbé pert indítani.

Szolgáljanak e sorok a nagyhid-utcaiak reputációjára a középkorba illő s valószínűleg meg nem felelő vád alól.

— **Vörös kakas.** Drávaszentmárton községben folyó hó 15-én délután nagy vihar dühöngött a villám beleütött Dervár Lukács pajtájába, melynek szalmás teteje tüzet fogott; innét átesapott a szomszédos házakra és melléképületekre, melyek kevés kivétellel teljesen elégték. Elégett összesen 10 ház és 9 melléképület. Ezenkívül a kárvallottaknak összes gazdasági eszközei, számos tyukól és sertésöl a tűz martalékává lettek. Az összes kár mintegy 30.000 korona, melyből biztosítás révén nagyon csekély rész térül meg, mivel csak két kárvallott épületei voltak biztosítva. A tűz — dacára annak, hogy a szomszédos Drávakeresztur, Markóc, Lakócsa és Szentborbás községek lakossága is segédkezett az oltásnál — délután fél 9-től másnap reggeli 5 óráig dühöngött, s csak akkor sikerült lokalizálni.

— **Elkobzott fegyver.** Vágner Mihály darányi lakos vesztére ép akkor tisztogatta a fegyverét, melyet engedély nélkül tartott magánál, mikor a csendőr-járőr arra ment, aki a fegyvert elkobozta, mit Vágner nagy fohászodással nézett. Ézt azonban még nyugodtabban elfelejtette volna, de az esetnek a bácsi szolgabírói hivatalnál lesz folytatása, ahová az eset feljelentetett.

— **Elosipett orvadász.** Nagy János darányi földmivest f. hó 11-én a darányi határban a szuloki csendőrörs egy járőre tetten érte, midőn egyesvű fegyverével vadászgatott, de midőn a csendőroket észre vette, fegyverét már nem tudta jól elrejtetni, csakis a közelben levő bokorba dugta be és a járőrnek azt mondta, hogy lovakat legeltet, de azt a járőr ügyessége mivel meglátta, hogy a fegyvert hova rejtette és a nála készletben volt töltények megeafolták, mire tettét beismerte és hogy előző estékben már 2 nyulat is lőtt, miből jó vacsorákat is csapott, különösen ha a fogott nyulak fiatalok voltak.

— **Bábaosztóndíjak.** A pécsi m. kir. bábaképző intézet fél tanfolyama, egyéb is kolákhhoz hasonlóan szeptember hó 1-én kezdődik s magyar és német nyelven öt hónapig azaz 1909 június hó végéig tart. Az egész tanulás költsége a lakást és ellátást is beleértve, mintegy 180 korona. 40 éven felül csak kivételesen vesznek fel olyanokat kik már tanultak két hónapig és cédulát kaptak, most pedig rendes oklevelet óhajtanak szerezni. Szegény tanulók teljes vagy fél összegű osztóndíjat is kaphatnak, különösen ha olyan községbe mennek letelepedni, hol okleveles bába még nincs. Kérvényüket az ilyenek a tanfolyam megkezdése előtt küldjék be az intézetnek, felszerelve keresztlevéllel és erkölcsi bizonyítvánnyal. — A beiratás szeptember hó 10-éig tart. Magáért a főlvételért külön folyamodni nem szükséges.

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, Budapest, heti jelentése a tőzsdéforgalomról és a pénzpiacról. Budapest, 1908. július 16-án A tőzsde irányzata a lefolyt héten nem

volt egyöntetű; míg az első napokban némi javulás kezdett mutatkozni, addig később a teljesen pangás hatása alatt az árfolyamoknak egy kis lemorzsolódása állott be. A tőzsdének régen várt eseménye, az osztrák magyar államvasut társaság államosításának a vezetősége és az osztrák kormány közt történt megkötése korántsem igazolta ama optimismust, melyet ezen transactionból kifolyólag a tőzsdére nézve vártak, hanem ellenkezőleg az államosítás feltételeit nem kedvezően ítélik meg, ami az osztrák magyar államvasut részvénynek kb. 8 koronányi árcsökkenésben kifejezésre is jutott. Igaz, hogy végleges vélemény az államosítás financiaiis eredményét illetőleg még nem volt alkotható, de mindenesetre visszamaradt ama várakozások mögött, melyek ezen irányban tőzsdei körökben uralkodtak.

Sajátságos tüenemény volt a lefolyt héten a rimamurányi vasmű részvények áralakulása; míg ugyanis az alpesi bányarészvények folytonos emelkedés mellett a mult héttel szemben kb. 8 koronányi árválulást értek el, addig a rimamurányi vasmű részvények dacára annak, hogy ezen vállalat üzletmenetéről is kedvező becslések állanak fenn-el voltak hanyagolva, sőt 4 koronányi árcsökkenést szenvedtek. — Eme körülmény főleg ama tartozkodásban leli magyarázatát, melyet a magyar közönség már huzamos idő óta az értékpapír-piacca szemben tanusít, míg a bécsi tőzsdén üzletmenetről szóló kedvező értesítések inkább indítják a tőkepénzeseket értékpapírok vásárlására.

A járadékpiacra említésreméltó a 4 százalékos magyar koronajáradék folyó hó 11-én beállott hirtelen árjavulása, mely azzal áll összefüggésben hogy Berlinből az emelített napon londoni számlára egy nagy tétel osztrák aranyjáradék és magyar koronajáradék képezte kereslet tárgyat, és eme szükséglet sürgős kielégítése a papír árfolyamát hirtelenül felfűzöttette. — Ezen javulás azonban csak az említett napra szoritkozott, míg a későbbi napokon ismét csendesen inderbe terelődött a járadékpiac üzlete is.

A hét nevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak:

	július 9.	július 16.
40/0 magyar koronajáradék	93.20	93.30
Magyar hitel részvény	739.50	738.—
Magyar jelzáloghitelbank részvény	429.—	430.—
Rimamurányi vasmű részvény	554.—	549.—
Osztrák magyar államvasut részvény	695.—	696.—
Budapesti közuti vas pálya részvény	537.—	535.—

— **Raktár kimutatása.** A magyar leszámitoló és pénzváltó bank bácsi raktárainak kimutatása. Készlet f. hó 1-én 175215 mm. 2938200 kor. biztosítási érték Beraktárlás f. hó 1-től 15-ig 43271 mm. 776000 kor. biztosítási érték 219486 mm. 3714200 kor. biztosítási érték. Kiraktárlás 1-től 15-ig 54565 mm. 954460 kor. biztosítási érték. Készlet 15-én 164921 mm. 2754750 kor. biztosítási érték. Részletezés: 1482 mm. buza — — mm. rozs 101 mm. árpa 11391 mm. zab 147695 mm. tengeri 430 mm. hüvelyesek 1328 mm. liszt 2494 mm. különféle.

lelke még mindig az enyém. És azt nem is rabolja el tőlem sem ön, sem más.

A vőlegény: Most már igazán nem értem önt. Férj volt akit én, érte? én föl-szarvaztam, nevetségessé, a férji szerepre képtelenné tettem és most megint itt van, hogy engemet ostoba mesékkal a küzdelem félbehagyására kényszerítsen, hogy a feleségének szeretője lehessen. Férj és csábító egy szeszélyben. Gyönyörű terv, amely azonban csak akkor sikerülhetne, ha én hülye lennék és Erzsit — halljal! — Erzsit nem szeretném úgy, ahogyan szeretem.

A férj: Szereti? De hiszen akkor ön akarja azt, amit előbb én rám fogott: ön akarja azt, hogy szerepet cseréljünk. Hogy a csábítóból férj, a férjből szerető legyen.

A vőlegény: Ez ostoba gyanúsítás! Az én önérzetem...

A férj: Fűtyülök az önérzetere! Ez az új alakulás nélkül nem történhetik meg és legfeljebb arról lehet szó, hogy ebben az új frigyben a férj, vagy a szeretője szerepét töltöm be.

A vőlegény: (szólni akar)

A férj: Ne siessen a választással! Önnek — in unserem Bunde der Dritte — mindenképpen rossz dolga lesz. Mert ha én itt újra férj leszek, akkor önt egészen rüen kidobom, ha pedig, mint szerető szerepelek, akkor be sem eresztetem. (A másik szobából zaj hallatszik.) Azt hiszem

Erzsi már jön is. Figyelmeztetem, hogy a távozásra még van ideje.

A vőlegény: Maradok (Kinos csend. A két férfi vadul néz egymással farkásszemtel.)

A szobalány: (belép).

A férj: Hát... (A szava elakad, a megdöbbenéssel vegyes meglepetés a torkára forrasztja a szót.)

A vőlegény: És önagysága?

A szobalány: Elment. Bocsanatot kér a nagyságos uraktól, de sürgős dolga akadt. Holnap azonban — ezt üzeni — íthon lesz. (Még vár, de amikor látja, hogy a férfiak nem felelnek, csendesen eltávozik.)

A férj (kinéz az ablakon) Ott megy!

A vőlegény: (szintén az ablakhoz megy, egészen közel a férjhez :) Ki az az ur, aki kíséri?

A férj: Nem tudom a nevét. Az én időmben nem szokot hozzánk följárni. Különben ki tudja!

A vőlegény: Kocsiba ültek. Tehát csak kugyan nagyon sietős önagyságának a dolga.

A férj: Azt hiszem, mi is elmehetünk. Merre megy?

A vőlegény: Nincs semmi különösebb dolgom. Most mindenesetre a Gerbaud-ba megyek.

A férj: Nagyszerű! Hiszen akkor velem jöhet. Lent vár a kocsim, azon majd elviszem. (Egymásba karolva elmennek.)

500 drb. zsupp eladó.

Cim a kiadóhivatal.

PSZILÁGYI GYÖRGY BARCS

KÖNYVNYOMDA,
KÖNYVKÖTÉS-ZET,
KÖNYV-, PAPIR-
ÉS DISZMŰÁRU-
IRÓ ÉS RAJZSZER
KERESKEDÉS.

Megrendelhetők:

Névjegyek, meghívók, eljegyzési és esketési tudósítások, számlák, címkék és levélpapírok, borítékok. Arjegyzékek, körlevelek, hirdetmények és falragaszok.

Évi jelentések, mérlegek, kimutatások, hivatalos nyomtatványok és gyászlapok.

Rovatolt táblázatok számadásokhoz és nyilvántartásokhoz. — Röpiratok, füzetek, könyvek, folyóiratok, nagyobb művek stb.

Allami és magánhivatalok részére szükséges mindennemű nyomtatványok; továbbá hivatalos levél- és okmányborítékok minden alakban, a legjutányosabb árban.

Készít a legfinomabb kivitelben minden néven nevezendő
könyvnyomdai munkát
tisztán és eszmösen a legjutányosabb árban.

Raktáron tart:

Jegyzői, egyházi nyomtatványokat, iskola-könyvek, üzleti könyvek, jegyzetkönyvek és naptárakat.

Irodai-, levél- és különféle színes papírt, selyempapírt, rajzpapírt, meritett-, csomagoló-ítató-papírt és rovatolt papírt.

Tintát, tinta- és tolltartókat, különféle írónokat, bélyegző-festék és párnákat.

Irkák, tollak, tollszárak, iskolatáskák, palatáblák, rajztáblák, vonalzókat, körzőket stb.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt	10 óra 30 perc
"	délután	5 óra — perc
"	este	9 óra 07 perc
Kanizsáról . . .	délelőtt	7 óra 17 perc
"	délután	5 óra 23 perc
"	este	7 óra 34 perc
Pákrácra . . .	délelőtt	10 óra 52 perc
"	este	8 óra 05 perc
Somogyiszobrról	délbea	12 óra 30 perc
"	este	9 óra — perc
Kaposvárról . . .	délelőtt	8 óra 05 perc
"	este	7 óra 50 perc

Barcsról indul:

Pécsre . . .	reggel	7 óra 35 perc
"	délután	1 óra 20 perc
"	délután	6 óra 25 perc
Kanizsára . . .	reggel	4 óra 42 perc
"	délelőtt	9 óra 10 perc
"	délelőtt	11 óra 10 perc
"	este	9 óra 45 perc
Pákrácra . . .	délelőtt	8 óra 10 perc
"	este	5 óra 29 perc
Somogyiszobbra	reggel	4 óra 15 perc
"	délután	1 óra 30 perc
Kaposvárra . . .	reggel	3 óra 18 perc
"	este	5 óra 34 perc

A Sztatina felé közlekedő motorvonat

indul	reggel	2 óra 30 perc
érkezik	délelőtt	11 óra 50 perc
	reggel	8 óra 59 perc
	este	9 óra 20 perc

Ki akar mézet?

Jó ízű elsőrendű pergetett mézet **140 fillérért** kaphat kilónkint

Pozsegovics Györgynél
BARCSON.

Itordó.

Mindennemű boros hordók, kádak és e szakmába vágó

kész munkák

a legjutányosabb árban szerezhetők be

Pozsegovics György
kádár-mesternél BARCSON.

PAPIRZACSKÓK

legolesóbban szerezhetők be **PSZILÁGYI GYÖRGY** nyomda és papirkereskedésében. Cégnyomás klisével a legizlésebb kivitelben. 1000 drb zacskó nyomása 110 fill., mindenféle színben.

Papirzacskók kizárólagos gyári raktára Barcson.

Imakönyvek magyar-német szöveggel

elkészültek és 1.40 K-ért kaphatók a

BARCSI NYOMDÁBAN.